

strationen i alle Enkeltheder; saaledes har det heller aldrig før været, naar Talen var om et Rigsdagsudvalgs Medvirkning, eller naar Lovgivningsmagten skulde medvirke i forskellige Forhold. Det er netop generel Tilslutning til visse Foranstaltninger fra et saadant Udvalgs Side og saa Tilslutning til nye principielle Spørgsmaal, der opstaaer, som jeg mener, er nødvendig. Det er heller ikke Tanken fra min Side, at den Prisregulering, som den højtærede Minister har antydnet, skulde lovfæstes. Hvad jeg har ment nødvendigt, er, at man gennem Lovforslaget, gennem Teksten for den Bemyndigelse, der gives, sikrer sig imod, at Priserne stiger utilbørligt.

Det fremgaar allerede deraf, at jeg ikke er helt tilfreds med det Lovforslag, som den højtærede Minister har stillet. Jeg ønsker kun Princippet fastslaaet i Lovforslaget, og saa at Rigsdagsudvalget netop ved sin Behandling af Spørgsmaalet og ved sin generelle Tilslutning til Ordningen skal medvirke til, at de Foranstaltninger, som Ministeren kommer til at træffe, bliver effektive, saaledes at Priserne ikke utilbørligt forhøjes.

Den højtærede Minister mente, at jeg ikke vilde eller kunde se Forskel paa Reguleringsforslag nu og tidligere. Jo, det kan jeg virkelig meget vel. Der har tværtimod været en Række af skiftende Situationer, hvorunder Reguleringer maatte virke forskelligt under de forskellige Forhold. Der var en Gang — og det siger jeg ogsaa til det ærede Medlem Hr. Brorsen —, da Hensigten med Reguleringer var at hindre, at en urimelig Indførsel medførte en stadig Prisstigning herhjemme og medførte et stadigt Fald i vor Valutas Værdi. Der har været andre Tider, hvor denne Tilstand ikke forelaa, og den er heller ikke til Stede nu. Nu har selvfølgelig Reguleringen en anden Hensigt, en Hensigt, som skyldes andre Forhold. Men selve Instrumentet, Regulering af Indførsel, har jeg alle Tider ment var et brugeligt Instrument, naar det anvendtes forstaaet. Det ærede Medlem Hr. Brorsen lovpriser denne Foranstaltning i Øjeblikket paa en saa varm og hjertelig Maade, at jeg kun kan yde ham Bifald derfor; men jeg beklager, at han har været saa afvisende paa andre Tidspunkter, hvor det kunde have gjort lige saa stor eller maaske større Nytte, end det nu vil være i Stand til.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde, at det var min Hensigt at ville bevise, at den foregaaende Regering paa enhver Maade og til enhver Tid havde villet vanskelligøre Indførselen. Nej, det har paa

ingen Maade været min Hensigt at bevise det, det har aldrig været den foregaaende Regerings Hensigt paa enhver Maade og til enhver Tid at vanskelligøre Indførselen — jeg ser helt bort fra den Tid, hvor den daværende Regerings Arbejde tværtimod maatte gaa ud paa paa enhver Maade at fremme Indførselen. Men der var et Tidspunkt, hvor det var Regeringens Pligt at søge at vanskelligøre Indførselen. Det var, den Gang alle Erhvervene, Handel, Haandværk, Industri og Landbruget paa en enkelt Undtagelse nær, henvendte sig til Regeringen og foreslog at hemme den paagældende Indførsel.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard tager fejl i, at denne Indførsel paa det daværende Tidspunkt i mindste Maade kunde have været hemmet ved Toldpaalæg. Slet ikke! Forholdet var den Gang det, at Beskatning aldeles ikke under de daværende finansielle Forhold havde kunnet hemme Indførselen. Derfor saa ogsaa alle Erhvervene, at den eneste Maade, hvorpaa Indførselen kunde hemmes, den Gang var ved en direkte Regulering. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard maa jo erindre — det er noget, alle i hvert Fald ikke har glemt —, at det var Grosserer-Societetet, Industriraadet, Fællesorganisationen for Dansk Industri og Haandværk, der gennem deres officielle delegerede sammen med Bankverdenen henvendte sig til Regeringen og foreslog den at fremme en bestemt Ordning. Nogle af Landbrugsraadets delegerede gjorde det samme, de henvendte sig til Regeringen og foreslog den at anvende en bestemt Fremgangsmaade. Naar det ærede Medlem Hr. Korsgaard mener, at det Forslag, som da var fremme, ikke vilde have forhindret Spekulation og ikke vilde have forhindret den Mellemandhandel, som ikke sigtede paa at indføre Varer til Forbrug her i Landet, men paa at indføre Varer til at sælge andre Steder, saa er det i fuldstændig Strid med, hvad alle de sagkyndige den Gang mente. Thi det var ikke mindst den Mellemandhandel, der tog Sigte paa Østersølandene o.s.v. og ophobede Varer heri Landet, som Erhvervsrepræsentanterne den Gang havde Opmærksomheden henvendt paa, da de foreslog Regeringen at regulere Importen gennem Valutaattester.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard mente, at den Ophobning af Varer, som da fandt Sted, slet ikke havde betydet noget eller i alt Fald ikke noget væsentligt med Hensyn til den nuværende Situation. Jeg skal da gøre opmærksom paa, at det gentagne Gange fra den nuværende Regering, fra den højtærede Statsminister Neergaard, er blevet offentligt fremsat, at en væsentlig